

(€ 52,00)

De heer
09/11/47/B

4 MAAN 2010
NEERGELEED 0000437
24 JUNI 2009
GRIFFIE R.B. 1er AANLEG GENT

3^e KAMER

VERZOEKSCRIFT tot ERKENNING ALS STAATLOZE

Rep. 10/3073

Aan de Voorzitter van de rechtbank
van eerste aanleg te Gent
Opgeëistenlaan 401
9000 Gent

ONGETEKEND AFSCHRIFT
art. 702 Ger. W. v. b.
vrijgesteld van expertiserecht
art. 200/2° W. v. b. gr. v. v. v.

Geeft met eerbied te kennen :

De Heer ██████████ zonder beroep, Tibetaan, geboren te ██████████ (China) op ██████████ en wonende te 9000 Gent, ██████████

met als raadsman Mr. Dirk Verleyen, advocaat met kantoor te 9000 Gent, Hubert Frère-Orbanlaan 7

Verzoeker vordert bij onderhavig verzoekschrift de erkenning als staatloze.

In feite

Verzoeker is van Tibetaanse origine, hij werd geboren in Sakya in de Chinese Volksrepubliek. Op driejarige leeftijd vluchtte zijn familie vanuit China naar Nepal en sedertdien verbleef hij in de regio Sher Kumbo te Nepal.

Omwille van problemen in Nepal vluchtte hij naar Kathmandu waar hij ongeveer een jaar verbleef alvorens hij vanuit India naar Europa reisde met een vals paspoort en in België asiel aanvraag op 30.8.2004.

Op 22.12.2005 werd deze asielaanvraag afgewezen na beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

Op 15.2.2006 diende verzoeker dan een aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf in overeenkomstig art. 9,3^o Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd bij beslissing van 20.9.2007, betekend op 5.11.2007, afgewezen.

Verzoeker diende dan een nieuwe asielaanvraag in op 16.1.2008 die echter werd afgewezen bij beslissing van het CGVS van 18.6.2008.

De aanvraag overeenkomstig art. 9bis Vreemdelingenwet, die verzoeker had ingediend op 16.1.2008 werd bij beslissing van DVZ van 28.10.2008 onontvankelijk verklaard.

Op 22.11.2008 werd verzoeker van zijn vrijheid beroofd en opgesloten in het gesloten opvangcentrum te Vottem met het oog op zijn repatriëring.

De Chinese autoriteiten leverden echter geen doorlaatbewijs af zodat verzoeker op 21.1.2009 terug in vrijheid werd gesteld met bevel het grondgebied te verlaten tegen uiterlijk 26.1.2009.

Op 3.2.2009 tekende verzoeker dan in bij de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor een vrijwillige terugkeer.

IOM verklaarde echter op 20.2.2009 dat zij geen positief gevolg konden geven aan de aanvraag tot vrijwillige terugkeer naar Tibet en/of een derde land aangezien verzoeker niet over geldige reisdocumenten beschikt.

Op 27.2.2009 nam verzoeker dan contact op met de ambassades van China, Nepal en India met als doel een doorlaatbewijs te bekomen om alsnog met IOM vrijwillig terug te kunnen keren.

De Chinese ambassade stuurde hem direct wandelen bij het vernemen van zijn Tibetaanse origine.

De Indische ambassade leverde evenmin een doorlaatbewijs af en weigerde ook zulks te attesteren.

De Nepalese ambassade weigerde eveneens omdat verzoeker niet was geregistreerd in Nepal of daarvan minstens geen bewijs kon van voorleggen. Het is inderdaad zo dat Tibetaanse vluchtelingen die voor 1.1.1990 naar Nepal vluchtten, zich aldaar konden laten registreren als vluchteling. Verzoeker heeft echter nooit de nood gevoeld om zich in Nepal te laten registreren omdat dit voor het dagelijkse leven niet nodig bleek en evenmin problemen gaf bij administratieve aangelegenheden.

Het uiteindelijke resultaat is dan ook dat verzoeker, hoewel uitgeprocedeerd, niet eens op vrijwillige basis het land kan verlaten, zelfs niet na aanvraag bij de IOM, noch dat hij gedwongen kan worden gerepatriëerd.

Om die redenen heeft verzoeker dan ook andermaal een aanvraag overeenkomstig art. 9bis Vreemdelingenwet ingediend.

Verzoeker wenst erkend te worden staatsloze en licht zijn argumenten toe zoals hierna volgt.

Ten gronde

Het bovenstaande feitenrelaas aangaande de onmogelijkheid voor conluent om een doorlaatbewijs te bekomen vanwege hetzij India, Nepal of China impliceert dat verzoeker als staatsloze dient te worden aanzien.

Klaarblijkelijk oordeelt Dienst Vreemdelingenzaken in gelijkaardige gevallen dat de betrokkenen een procedure staatloosheid moeten voeren.

Dit blijkt uit de nieuwsbrief "Terugkeerpraktijk" van januari 2009 van Vluchtelingenwerk Vlaanderen :

China neemt enkel Tibetanen terug wanneer die rechtstreeks uit China naar België zijn gekomen

en dit kunnen bewijzen aan de hand van reisdocumenten. In dit geval levert de ambassade LP (= *laisser passer*, eigen toevoeging) af bij vrijwillige terugkeer of medewerking aan gedwongen terugkeer (nooit wanneer iemand zich verzet tegen gedwongen terugkeer). Deze laatsten zijn dus *de facto* onverwijderbaar en worden vrijgelaten met bevel het grondgebied te verlaten, in de hoop dat ze alsnog beslissen om zelfstandig terug te keren. Tibetanen die niet rechtstreeks uit China naar België zijn gekomen, maar bijvoorbeeld een tijd in India of Nepal woonden, worden doorgaans door China niet teruggenomen en krijgen geen identiteitsdocumenten. Als ze niet officieel geregistreerd waren in India of Nepal, nemen deze landen ook niet terug, waardoor zij meestal *de facto* onverwijderbaar zijn. In dat geval raadt DVZ de procedure staatloosheid aan. (Bron : DVZ, mei 2007).

Dit illustreert inderdaad het geval van verzoeker : hij is via derde landen naar België gekomen en werd nooit geregistreerd in India of Nepal.

China noch Nepal noch India aanvaarden derhalve het staatsburgerschap van verzoeker, zodat hij te aanzien is als staatloze.

Verzoeker voegt bij zijn verzoek tevens een verklaring van het Bureau van Tibet van 21.10.2005 dat hij van Tibetaanse nationaliteit is.

OM DEZE REDENEN

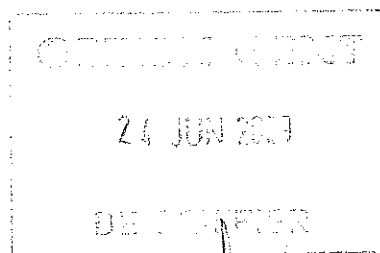
Behage het de Rechtbank,

Huidig verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren en verzoeker te erkennen als staatloze.

Gent, 24 juni 2009

Voor verzoeker,
Zijn raadsman,

Mr. Dirk Verleyen

Bijlagen:

1. Beslissing DVZ dd. 28.10.2008
2. Brief CAW Artevelde/Ambassade Nepal dd. 3.2.2009
3. Verklaring IOM dd. 20.2.2009
4. Attest Bureau van Tibet dd. 21.10.2005
5. Nieuwsbrief Terugkeerpraktijk – Vluchtelingenwerk Vlaanderen, uittreksel
6. Aanvraag ovk. Art. 9bis Vreemdelingenwet dd. maart 2009

Anne Van Wambeke
griffier – hoofd van dienst

A.R. nr. 09/1147/B

De stukken werden ingezien, inzonderheid:

- het hieraan gehecht verzoekschrift en de erbij overgelegde stukken.
- het schriftelijk advies d.d. 21 januari 2010 van het openbaar ministerie, uitgebracht door eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen.

De verzoeker, bijgestaan door Mr. Dirk Verleyen, advocaat te 9000 Gent, Hubert Frère-Orbanlaan 7, werd in raadkamer gehoord op 18 februari 2010 in aanwezigheid van eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen.

Het openbaar ministerie, in de persoon van eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen, verleende op voormelde terechtzitting een gunstig mondeling advies.

De verzoeker vraagt te horen zeggen voor recht dat hij staatloos is in de zin van artikel 1.1 van het verdrag van New York van 28 september 1954 betreffende de status van staatlozen.

Omtrent de ontvankelijkheid en bevoegdheid

De behandeling van het verzoek behoort tot de willige rechtsmacht, nu er geen tegenpartij is en de beslissing van administratieve aard is. Deze aanvraag kan dan ook bij eenzijdig verzoekschrift aanhangig worden gemaakt. Het verzoek is derhalve ontvankelijk.

Gezien de Belgische wetgever geen enkel administratief orgaan heeft aangewezen om iemand als staatloze te erkennen, is de rechtbank van eerste aanleg bevoegd, krachtens haar bevoegdheid inzake nationaliteit als onderdeel van de staat van de persoon (art. 569,1 en 22 Ger.W.) om het statuut van staatloze aan de betrokkene toe te kennen of te weigeren.

Nu de verzoeker verblijft te Gent, is deze rechtbank tevens territoriaal bevoegd om kennis te nemen van de vordering.

Ten gronde

Conform artikel 1 van het Verdrag van New York betreffende de Status van Staatlozen d.d. 28 september 1954, goedgekeurd bij wet van 12 mei 1960 (B.S. 10 augustus 1960) geldt als "staatloze": "een persoon die door geen enkele Staat, krachtens diens wetgeving, als onderdaan wordt beschouwd".

Op de verzoeker rust de bewijslast aan te tonen dat hij door geen enkele staat als onderdaan wordt beschouwd. Hierbij is niet vereist dat de verzoeker aantoont dat hij niet de nationaliteit heeft van gelijk welke staat in de wereld, maar wel van die staten waarmee hij een band heeft. Meer bepaald dient de verzoeker te bewijzen dat hij noch de nationaliteit heeft van de staat waar hij is geboren, noch de nationaliteit van zijn

ouders, noch deze van de staat of staten waar hij verblijft of heeft verbleven.

De verzoeker stelt dat hij op driejarige leeftijd met zijn familie vanuit China naar Nepal vluchtte. Rond het jaar 2002 à 2003 zou hij omwille van problemen vervolgens naar Indië zijn gevlucht, van waaruit hij naar Europa reisde en meer bepaald naar België kwam om er asiel aan te vragen. Tijdens zijn verblijf in Nepal en Indië werd de verzoeker er niet als dusdanig geregistreerd.

Uit de stukken van de verzoeker en de informatie van het openbaar ministerie blijkt dat:

- de verzoeker op 13 juni 1982 geboren is te Sakya (China) en van Tibetaanse origine is.
- de verzoeker in de periode 30 augustus 2004 – 16 januari 2008 meerdere malen asiel aanvraag in België, aanvraag die telkens werd afgewezen. De instanties die over zijn asielaanvraag uitspraak deden, zijn blijikbaar van oordeel dat de verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk in Nepal heeft verbleven en omwille van moeilijkheden (via Indië) naar België is moeten vluchten.
- de verzoeker in diezelfde periode meerdere malen vroeg om zijn verblijf te regulariseren op grond van artikel 9, 3° Vreemdelingenwet, wat hem eveneens werd geweigerd.
- de verzoeker op 22 november 2008 werd opgesloten in het gesloten opvangcentrum te Vottem met het oog op zijn repatriëring.
- de Chinese autoriteiten weigerden een doorlaatbewijs af te leveren zodat hij niet kon gerepatriëerd worden en hij op 21 januari 2009 terug in vrijheid werd gesteld met het bevel het grondgebied te verlaten.
- de verzoeker op 3 februari 2009 een aanvraag deed om vrijwillig terug te keren met tussenkomst van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM).
- het IOM geen gevolg kon geven aan de aanvraag tot vrijwillige terugkeer omdat de verzoeker niet over geldige reisdocumenten beschikte.

De verzoeker verklaart dat hij vervolgens zelf contact opnam met de ambassades van China, Nepal en India om een doorlaatbewijs te bekomen om alsnog met het IOM vrijwillig te kunnen terugkeren. Geen van deze ambassades wilde ingaan op dit verzoek en wilde deze weigering evenmin attesteren.

Uit de stukken van de verzoeker en het openbaar ministerie blijkt verder nog dat:

- Tibetanen geboren in Tibet in principe de Chinese nationaliteit hebben, maar gezien de zeer gespannen situatie tussen China en Tibet er van een Tibetaan niet kan verwacht worden dat hij zich aanbiedt op de Chinese ambassade om er een paspoort te krijgen.
- het zeer moeilijk is voor Tibetanen om de Nepalese of Indiase nationaliteit te bekomen.

- China enkel Tibetanen terugneemt wanneer deze rechtstreeks uit China naar België zijn gekomen en dit kunnen bewijzen aan de hand van reisdocumenten.
- Tibetanen die niet rechtstreeks uit China naar België zijn gekomen, maar bijvoorbeeld een tijd in Indië of Nepal hebben gewoond, doorgaans door China niet worden teruggenomen.
- als ze niet officieel geregistreerd stonden in Indië of Nepal, nemen ook deze landen ze niet terug.

De verzoeker kan dus niet terug naar China, noch naar Nepal of Indië. Hij kan dit niet doen via een gedwongen, noch via een vrijwillige repatriëring.

Uit het bovenstaande blijkt dat geen van de landen waarmee de verzoeker een binding heeft (China) of beweert een binding mee te hebben (Nepal, Indië), hem als onderdaan erkent.

Hij verkeert dienvolgens in de voorwaarden van het artikel 1 van het Verdrag van New York van 28 september 1954, geratificeerd bij wet van 12 mei 1960, van toepassing geworden op 25 augustus 1960.

Het is niet bewezen dat de verzoeker valt onder de uitzonderingen opgesomd in artikel 1, 2 i en ii van voornoemd verdrag. Evenmin is aangetoond dat hij misdrijven heeft begaan tegen de vrede, oorlogsmisdrijven of misdrijven tegen de menselijkheid, ernstige niet-politieke misdrijven buiten het land van zijn vestiging en zich evenmin schuldig maakte aan handelingen, die in strijd zijn met de doelstellingen en de beginselen van de Verenigde Naties.

Tenslotte wordt niet aangetoond dat de verzoeker de plichten die hij heeft tegenover België, heeft geschonden, meer bepaald de wetten en voorschriften en de maatregelen genomen ter handhaving van de openbare orde. Tenslotte is niet bewezen dat de verzoeker niet voldoet aan de bepalingen van artikel 6 van hetzelfde verdrag.

Het door de verzoeker gevraagde statuut van staatloze kan worden toegekend.

**OP DEZE GRONDEN
DE RECHTBANK,**

met inachtneming van de artikelen 2, 9, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken en artikel 1028 e.v. Ger.W. en het gunstig advies van het openbaar ministerie,

verklaart het verzoek ontvankelijk en gegrond.

Erkent als staatloze, waarop alle bepalingen van het Verdrag van New York van toepassing zijn of kunnen zijn :

Laat de gedingkosten, begroot op € 52,00 rolrecht ten laste van de verzoeker.

Aldus, behandeld en uitgesproken in raadkamer in aanwezigheid van eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen van de derde burgerlijke kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent op vier maart tweeduizend en tien.

Heeft de zaak volledig behandeld en erover geoordeeld : Katrien De Wilde, alleenrechtsprekend rechter, bijgestaan door griffier Rita De Coninck.

Rita De Coninck

Katrien De Wilde

Aangeboden op 05 MAART 2010
Niet te registreren;
177/11:
De G.e. inspecteur,
M. CASSAN